Energi- og forsyningspolitisk redegørelse 2026

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Forord

En stærk, grøn energiforsyning er en forudsætning for Danmarks frihed. Vi kan ikke være tjent med at være afhængige af importeret sort energi, der forurener vores luft, sender penge i lommen på fjendtlige regimer og udleder tonsvis af drivhusgasser. Vi skal kæmpe os fri af fortidens energi – både for vores egen og for kommende generationers skyld. Derfor ønsker regeringen at sætte mere fart på den grønne omstilling af Danmarks og Europas energi- og forsyningssektor.

På nogle fronter er omstillingen i fuld gang. 2025 blev et år, hvor den installerede kapacitet af vedvarende energi igen satte nye rekorder, særligt drevet af udbygningen af solceller. Det bidrager til, at langt størstedelen af vores strøm i dag kommer fra grønne kilder.

Udbygningen af havvind i Danmark bidrager også til dansk og europæisk forsyningssikkerhed og energiuafhængighed. I august 2026 blev vinderen af to udbud af havvind i Nordsøen og Kattegat fundet. Med de to havvindmølleparker styrker vi vores frihed og sikrer borgerne grønnere og billigere strøm. Samlet kan det give grøn strøm svarende til forbruget i 1,8 millioner danske hjem. Samtidig understøttes europæisk forsyningssikkerhed af den politiske beslutning om etablering af Energiø Bornholm, der vil samle og fordele store mængder strøm fra havvind til Danmark og Tyskland.

På andre fronter er der væsentligt længere til energimæssig uafhængighed. Ruslands invasion af Ukraine og situationen i Mellemøsten gør det tydeligt, at der er behov for at styrke Europas forsyningssikkerhed. Det er afgørende, at Danmark bliver mere uafhængigt af fossil energi, får naturgassen ud af de danske hjem og sætter fart på elektrificeringen.

Samtidig står vi midt i en grøn omstilling, som sætter nye krav til det danske elnet. Borgere og virksomheder skal have grøn, sikker og billig energi, og vejen dertil går gennem elektrificering, hvor vi erstatter fossile brændsler med grøn strøm. Det styrker konkurrencekraften og bringer os tættere på målet om klimaneutralitet. Elektrificeringen af Danmark er godt på vej, men det skal gå endnu hurtigere, og en forudsætning for den elektrificering er et stærkere elnet. Det er en topprioritet for regeringen. Vi får i de kommende år brug for at bygge mere og bygge hurtigere – og vi skal blive bedre til at udnytte det elnet, vi allerede har. Første skridt er akutplanen, der styrker prioriteringen af den resterende plads. Næste skridt er hurtigere udbygning af elnettet med større lokale hensyn, og senere vil regeringen fremlægge en energiinfrastrukturplan 2035, der skal sætte retning for udviklingen på længere sigt.

Men det handler ikke kun om strøm. Med et brintrør til Tyskland kan Danmark bidrage til Europas grønne omstilling – ikke mindst til den tunge tyske industri, som har behov for grønne brændstoffer til at afløse de fossile. Eksport af grønne løsninger styrker både grøn vækst i Danmark og europæisk forsyningssikkerhed.

Kampen for et frit Danmark med grøn energi er ikke gratis, men prisen for at lade stå til er langt højere. Lige nu sender vi en kæmpe regning videre til de kommende generationer, og det er hverken retfærdigt eller fornuftigt. Derfor skal vi tage ansvar og sætte fart på klimahandlingen. Det handler om at give frihed til alle danske borgere – i hele landet – til at vælge grønt igennem et opgør med fortidens energi.

Kap. 1: Status på den danske energiforsyning i 2025

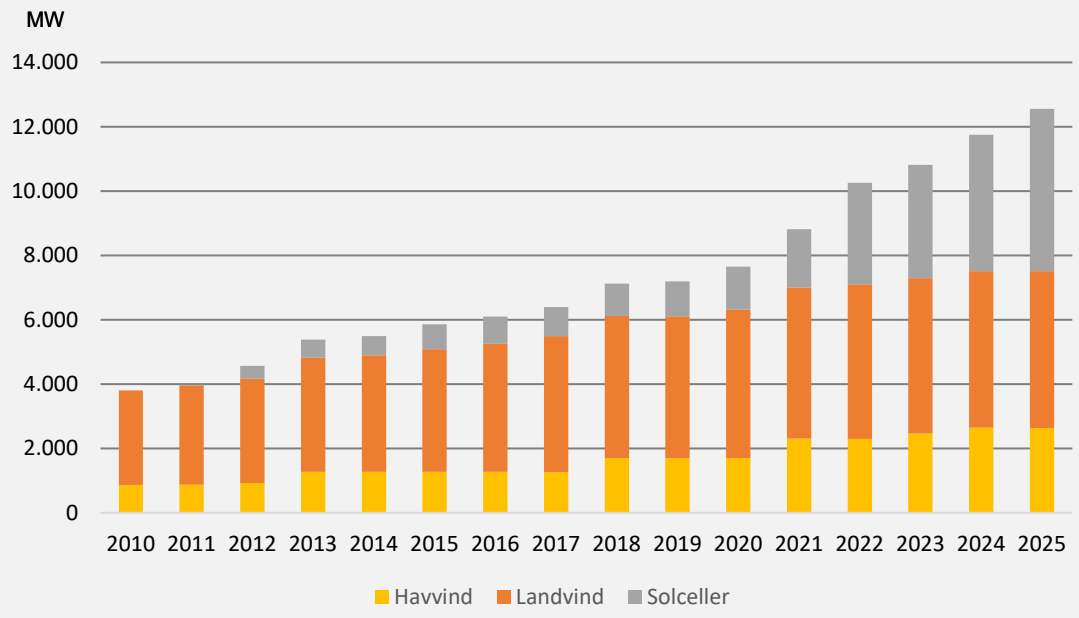
I 2025 er der sket en fremgang i opstillingen af vedvarende energi, især drevet af en historisk høj udbygning af solceller. Regeringen har fokus på at sikre, at fremgangen fortsætter, hvilket understøttes gennem en målrettet indsats for at accelerere udbygning af elnettet, fremme hurtigere og enklere miljøvurderingsprocesser samt at fremme udbygningen af VE på hav og på land. Det er samtidig en prioritet, at den grønne omstilling er lokalt forankret, og at udbygningen kommer naboer og lokalsamfund til gode.

1.1: Status på udbygningen af vedvarende energi på hav og på land

Den danske elproduktion bliver grønnere og ved udgangen af 2025 var den samlede elproduktionskapacitet fra dansk vindkraft og solenergi højere end i noget tidligere år.

Ved udgangen af 2025 var elproduktionskapaciteten fra henholdsvis landvind og solenergi i Danmark højere end elproduktionskapaciteten fra hver af disse teknologier har været i noget tidligere år, *jf. figur 1*. Ultimo 2025 var den samlede kapacitet for havvind 2.636 MW, for landvind 4.873 MW og for solceller 5.046 MW. For solceller er ca. en tredjedel af kapaciteten opstillet på tage.

Figur 1
Samlet registreret elproduktionskapacitet af vindkraft og solenergi, 2010-2025.

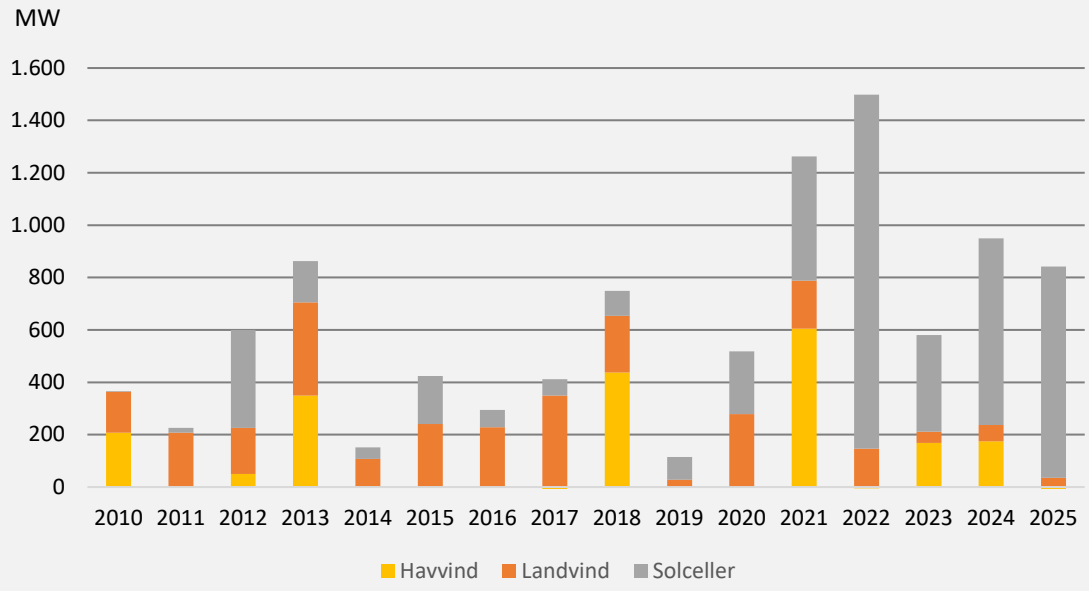

Anm.: * Da netvirksomhederne indrapporterer oplysninger om nettilslutning af anlæg bagudrettet, vil der forventeligt komme justeringer til 2025-totalen i kommende opdateringer.
Kilde: Energistyrelsens stamdataregister (udtræk 5. januar 2026)

I 2025 blev der registreret ny elproduktionskapacitet på henholdsvis 35 MW landvind og 807 MW solenergi, *jf. figur 2*. Solcelleudbygningen i 2025 var den næsthøjeste nogensinde, kun overgået af rekordåret 2022. Den høje solcelleudbygning i 2022 kan muligvis skyldes, at nettilslutningen af en del planlagte anlæg for

vedvarende energi blev fremrykket til 2022 grundet udsigten til at skulle betale tilslutningsbidrag, som blev indført fra og med 2023, og usikkerhed på det givne tidspunkt om niveauerne for bidraget. I 2025 er enkelte havvindmøller blevet omklassificeret som landvindmøller og giver dermed et fald i elproduktionskapaciteten for havvind på 7 MW.

Figur 2
Registreret ny kapacitet af vindkraft og solenergi pr. år, 2010-2025.

Anm.: * Da netselskaberne indrapporterer oplysninger om nettilslutning af anlæg bagudrettet, vil der forventeligt komme justeringer til 2025-totalen i kommende opdateringer.
Kilde: Energistyrelsens stamdataregister (udtræk 5. januar 2026)

1.2: Politiske tiltag på den korte og den lange bane

I det seneste år er der vedtaget politiske tiltag for at understøtte udbygningen af vedvarende energi og infrastruktur mhp. grøn, billig og sikker energi på både kort og lang sigt. Det gælder særligt inden for elnet, brint og havvind, ligesom der er vedtaget tiltag til at understøtte øget opsætning af solceller på tage.

1.2.1: Elnet

Et bredt flertal i Folketinget indgik i december 2024 *Aftale om hurtigere og mere effektiv udbygning af elnettet,* som blev implementeret i 2025. Aftalen bestod af flere elementer. Den bakkede bl.a. op om implementering af tre fremskyndelsesområder for elinfrastruktur, hvor det med VEIII-direktivet blev muligt at tilvejebringe miljøtilladelser efter en hurtigere proces. Derudover var der med aftalen enighed om at implementere fire af anbefalingerne fra NEKST-arbejdsgruppen om *Hurtigere udbygning af elnettet.* Det indebærer bl.a., at elinfrastruktur er blevet sidestillet med andre infrastrukturprojekter som gas-, vej- og jernbaneinfrastruktur, når det gælder regler og praksis for ekspropriation. Implementeringen af disse tiltag er sket ved bekendtgørelse og ved lovændring, som blev fremsat med lovforslag om *Øget hastighed og styrkede borgerrettigheder i form af mulighed for tidligere overtagelse m.v. ved arealerhvervelse til det kollektive elnet,* som trådte i kraft 1. januar 2026. Dertil blev NEKST-anbefaling om at fritage jordkabler og stationer fra screeningspligt efter miljøvurderingsloven implementeret med *bekendtgørelse om ændring af bilag 2 til lov om miljøvurderinger*, der ligeledes trådte i kraft fra 1. januar 2026.

Med *Aftale om udbygningen af sol og vind på land* fra 2025 blev det besluttet, at regeringen skulle undersøge hensigtsmæssigheden af at implementere artikel 38 i elmarkedsdirektivet om lukkede distributionssystemer

i dansk lovgivning og af deling af el inden for energifællesskaber på ikke-kommercielle vilkår. Der pågår arbejde i Energistyrelsen med henblik på at følge op på aftalen.

Hertil er det med *Aftale om udbygningen af sol og vind på land* fra 2025 besluttet at flytte miljøvurderingen af eltransmissionsprojekter til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet hurtigst muligt gradvist for at sætte fart i udbygningen af den infrastruktur, der danner grundlag for den grønne omstilling. Med aftalen blev det ligeledes besluttet at afsøge muligheden for at udarbejde en rammelov for energiinfrastruktur. Det forventes at kunne bidrage til, at tilladelsesprocessen for Energinets projekter kan gennemføres hurtigere end i dag. Det kan gælde miljø- og plantilladelser samt rettighedserhvervelse. Desuden kan tiltaget robustgøre de enkelte projekters tidsplan.

Med *Aftale om en transparent og hurtig elnetudbygning* fra 2026 blev det som opfølgning på bl.a. Energinets opdaterede prognoseforudsætninger fra 2024 besluttet at sikre en fast kadence for orientering af Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg (KEF-udvalget) om status på Energinets projekter. Der oversendes således kvartalsvist et overblik over Energinets anlægsportefølje på tværs af el, gas og brint til KEF-udvalget og aftalekredsen drøfter løbende relevante problemstillinger for netudbygningen.

Med *Aftale om opfølgning på netfremskyndelsesområder* fra 2026 blev Energinet pålagt at tilbyde opkøb af boliger inden for 80 meter for de tre fremskyndelsesområder, hhv. Nyt elnet Aarhus-Aabenraa, Nyt elnet Sydsjælland, Lolland og Falster og Ny netstruktur Nordjylland. Aftalekredsen tilsluttede sig Energinets reviderede linjeføring for projektet Nyt elnet Aarhus-Aabenraa.

Med *Aftale om akutplan for elnettet* fra 2026 blev det besluttet at indføre en ny model for prioriteringer af nettilslutningsanmodninger ud fra politisk prioriterede samfundshensyn. Lovforslaget blev vedtaget 1. oktober med ikrafttrædelse 12. oktober og har til formål at give en mere hensigtsmæssig og effektiv udnyttelse af kapaciteten i det kollektive elforsyningsnet i en situation, hvor kapaciteten er tæt på at være brugt op flere steder, og efterspørgslen efter nettilslutning vokser hurtigere, end den planlagte udbygning kan følge med. Med loven indføres derfor en samlet model, som muliggør fastsættelse af prioriteringskriterier, der skal anvendes af Energinet og netvirksomhederne ved behandling af anmodninger om nettilslutning, bestemmelser om afslag af anmodninger om nettilslutning og om disponering af allerede tildelt kapacitet, blandt andet ved frigørelse og genanvendelse af kapacitet. Endelig er der med den politiske aftale besluttet en række øvrige initiativer, bl.a. et *Dialogforum for elnettet* bestående af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Energinet, Kommunernes Landsforening, elnetvirksomheder og elnetkunder, med henblik på løbende at modtage input og sparring fra branchen på både den oplevede udfordring og løsninger.

Endvidere har regeringen i *Det politiske grundlag for firkløverregeringen* tilkendegivet, at der skal udarbejdes en Energiinfrastrukturplan 2035. Planen skal understøtte en bedre udnyttelse og udbygning af elnettet på mellemlang sigt, og på lang sigt skal der prioriteres en målrettet udbygning af transmissions- og distributionsnet med særligt fokus på mere effektiv udnyttelse i form af fx samplacering af vedvarende energianlæg med energiintensivt forbrug. Planen skal skabe en transparent ramme for den fremtidige netudbygning. Samtidig skal der være fokus på lokal opbakning og på at begrænse omkostningerne til elnettet af hensyn til husholdningerne og erhvervslivets konkurrenceevne. Regeringen har endvidere lagt op til, at Energinets opgaver og rammer skal tilpasses med henblik på at øge udbygningshastigheden og understøtte en mere effektiv udnyttelse af elnettet på lang sigt. Det indebærer blandt andet en opdatering af Energinets lovgivningsmæssige rammer samt et udvidet mandat til at planlægge og udbygge elnettet proaktivt på baggrund af politiske målsætninger.

1.2.2: Brint

Med *Aftale om Brintinfrastruktur til Tyskland: Muliggørelse af Syvtallet* af 6. februar 2025 er der besluttet en række tiltag, der skal øge sandsynligheden for etablering af brintinfrastruktur fra Danmark til Tyskland i 2030, herunder et større milliardbeløb for at understøtte udviklingen af brintinfrastruktur i Danmark. Aftalepartierne noterede sig desuden, at der er tale om en meget stram tidsplan med betydelig risiko for forsinkelse, og at det er nødvendigt at implementere en række tiltag for at forkorte og robustgøre Energinets tidsplan for dansk brintinfrastruktur, hvilket bl.a. indebærer, at projektet i første omgang fokuseres til strækningen mellem Esbjerg og Tyskland – det såkaldte ”Syvtal”. Implementering af Syvtallet følger

tidsplanen, og der er siden aftalens indgåelse nået en række milepæle. I august 2025 blev Energinets § 4-ansøgning for etablering af Syvtallet godkendt af klima-, energi- og forsyningsministeren, og en række indledende lovgivningstiltag er med *Lov om foranstaltninger til fremme af et brinttransmissionssystem fra Esbjerg til den dansk-tyske landegrænse* trådt i kraft 1. januar 2026. Dertil har fem brintproducenter i Danmark i foråret 2025 modtaget støttetilsagn gennem den europæiske brintbank og et tysk støtteudbud til produktion af grøn brint på 11,8 mia. kr.

Med *Tillægsaftale om Syvtallet af* 29. september 2026 blev der besluttet yderligere tiltag, som har til formål at mitigere brintaktørernes risici og øge sandsynligheden for, at Syvtallet realiseres. Tiltagene indebærer bl.a. en justeret proces for forhåndsbookinger i Syvtallet (det såkaldte "bookingkrav"), herunder at udskyde tidspunktet for, hvornår brintproducenterne skal stille garanti til Energinet, til udgangen af 2027, samt at der kun skal stilles garanti for 0,1 GW (nedre brændværdi) for, at projektet realiseres. Brintproducenterne har pr. 4. november 2026 booket 557 MW (nedre brændværdi), dog uden en økonomisk binding. Der er fortsat tale om en stram tidsplan frem mod idriftsættelse af Syvtallet ultimo 2030, og der er en betydelig risiko for, at brintrøret først står klar i 2031.

1.2.3: Overskudsvarme

Med *Aftale om afskaffelse af prisloft på overskudsvarme* af 17. januar 2025 blev det besluttet at ophæve prisloftet på overskudsvarme mhp. at skabe en højere grad af fleksibilitet og færre barrierer for fjernvarmevirksomheder til at investere i udnyttelse af overskudsvarme. Med ophævelsen af prisloftet vil det fremadrettet påhvile ledelsen i fjernvarmevirksomhederne at løfte ansvaret for, at den fremtidige udnyttelse af overskudsvarme sker økonomisk ansvarligt og til gavn for forbrugeren. Aftalen blev implementeret ved lov og trådte i kraft 1. juli 2025.

1.2.4: Havvind

I maj 2025 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) sammen med Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet *Aftale om udbudsrammer for tre havvindmølleparker,* som fastlagde rammerne for tre nye udbud af havvindmølleparker i Danmark. Aftalen blev justeret med enkelte tilpasninger ved en opfølgende politisk aftale af 7. november 2025. På den baggrund åbnede tre statslige udbud i november 2025 for to havvindmølleparker i Nordsøen og en ved Hesselø i Kattegat. Havvindmølleparkerne vil have en samlet kapacitet på mindst 2,8 GW og kan mere end fordoble den elproduktion fra havvind, Danmark har i dag.

Energistyrelsen offentliggjorde i august 2026, at Vattenfall Vindkraft A/S har vundet udbuddene af Havvindmølleparkerne Holmsland (tidligere Nordsøen Midt) og Hesselø. De to parker har begge etableringsfrist for minimumskapaciteten i 2032. Den tredje park, Havvindmølleparken Nordsøen Syd, har budfrist i efteråret 2028 og etableringsfrist for minimumskapaciteten i 2034.

Med *Aftale om de økonomiske rammer for Energiø Bornholm* af 3. februar 2026 blev det besluttet at fortsætte Energiø Bornholm-projektet med tysk medfinansiering svarende til 70 pct. af det samlede støttebehov til havvinden. Aftalen fastlægger de økonomiske rammer for den danske del af Energiø Bornholm-projektet. Projektet omfatter handelsforbindelser mellem Sjælland og Bornholm samt mellem Bornholm og Tyskland på henholdsvis 1,2 GW og 2 GW. Aftalen omfatter desuden elteknisk udstyr og havvindmølleparker med en samlet kapacitet på mindst 3 GW. Aftalen skitserer en tidsplan med forventet idriftsættelse i perioden 2034-2036, dog med usikkerhed om tidsplanen og risiko for forsinkelser.

Det fremgår desuden af regeringsgrundlaget, at der skal *"foretage[s] en offensiv udbygning af havvind i Nordsøen og Østersøen i et tæt nordisk og europæisk samarbejde og bidrage til hele Europas energiforsyning og sikkerhed. Det skal bl.a. ske ved hurtigst muligt at iværksætte udbuddet af den tredje havvindmøllepark samt de første nye udbud af de 300 GW fra Esbjerg- og Hamborg-erklæringerne i samarbejde med landene omkring Danmark og EU."*

I den forbindelse henvises der i regeringsgrundlaget desuden til Energistyrelsens havvindanalyse fra april 2025, som peger på et betydeligt langsigtet potentiale for udbygning af havvind i Danmark, herunder gennem eksport af grøn strøm til andre europæiske lande: *"På baggrund af havvindanalysen fremlægges en handlingsplan for udbygning af havvind, der skal skabe forudsigelighed, sigtbarhed og partnerskab med alle relevante aktører i Danmark og andre lande, herunder ikke mindst Tyskland."*

1.2.5: Pyrolyse

Pyrolyseteknologien har et potentiale til at få nedbragt drivhusgasudledningerne, da pyrolyseanlæg ved produktion af biokul kan bidrage til lagring af kulstof fra CO_2.

Ved pyrolyse er det muligt at omdanne forskellige typer biomasse til pyrolysegas og -olie samt til kulstofholdigt biokul. Biokullet kan lagre kulstof fra CO_2 i landbrugsjord og øge jordens kulstoflagre og dermed reducere nettodrivhusgasudledningerne fra landbrugssektoren. Pyrolysegassen kan potentielt anvendes til varmeproduktion og dermed erstatte fx ledningsgas.

Der er med *Aftale om Implementering af et Grønt Danmark* (regeringen, SF, LA, K og RV) afsat 10,7 mia. kr. (2027-pl) til en støtteordning til udbringning af biokul på landbrugsarealer i perioden 2027-45.

Det angives i den daværende regerings (S, V og M) *Strategi og arbejdsprogram for pyrolyse*, at det er visionen, at pyrolyseteknologien på sigt skal levere drivhusgasreduktioner på markedsvilkår. For at opnå denne vision er der en række barrierer, der skal overkommes, som angivet i *Strategi og arbejdsprogram for pyrolyse*. Dette forudsætter bl.a., at et helt nyt marked bliver etableret, og det er afgørende, at der fastsættes en klar og enkel miljøregulering.

Åbningen af tilskudspuljen til pyrolyse er blevet udskudt, da en række forudsætninger for puljen fortsat ikke er opfyldt. Det drejer sig blandt andet om, at den nødvendige miljøregulering tager længere tid end forventet. Branchen har desuden gennem markedshøringen oplyst, at de vurderer, at der er risici for få eller ingen bud, hvis nuværende design og den oprindelige tidsplan blev fastholdt, herunder bl.a. fordi der er usikkerhed om rammevilkår for udbringning af biokul. Dertil er der ikke er observeret samme grad af udbygning af produktionskapacitet som forudsat i *Strategi og arbejdsprogram for pyrolyse*. Regeringen har som følge af de ændrede forudsætninger truffet beslutning om at omprioritere midler fra tilskudspuljen i 2027 samt en delvis omprioritering af midlerne i 2028, 2029 og 2030 til finansiering af ramme til elektrificering.

Som følge af de ændrede forudsætninger skønnes klimaeffekten ved lagring af biokul produceret ved pyrolyse samlet set reduceret til 0,1 mio. ton CO_2 i 2030. Det bemærkes, at der udvikles en emissionsfaktor for biokul, som godkendes af Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE). Emissionsfaktoren skal indgå i drivhusgasopgørelsen og Klimastatus og -fremskrivning (KF) fra 2027, så klimaeffekt fra kulstoflagring i biokul kan indregnes.

Regeringen vil fortsætte arbejdet med at afklare rammevilkårene for en støtteordning.

Derudover blev der i regeringens grønne forsknings- og innovationsudspil, *Fart på fremtidens grønne løsninger*, afsat en etårig bevilling på 100 mio. kr. (2025-priser) til test, skala og demonstration af pyrolyseanlæg. I 2026 er der med Forskningsreserven 2026 afsat yderligere 100 mio. kr. til samme formål. Der er indtil videre givet tilsagn til fire projekter i de to demonstrationspuljer.

1.2.6: Vedvarende energi på land (landvind og solceller)

Med *Aftale om udbygningen af sol og vind på land* (daværende regering (S, V og M), SF, K, EL, RV og ALT) af 10. oktober 2025 er der igangsat en række initiativer, der skal forbedre rammevilkårene for opsætning af vedvarende energi på land i Danmark. Initiativerne vedrører adgang til arealer (fx regelforenkling for solcelleanlæg på offentlige bygninger og muliggørelse af vindmøller i nye produktionsskove, der ikke forhindrer politiske målsætninger for natur, miljø og biodiversitet. Initiativet om vindmøller i ny produktionsskov skal gennemføres ved en ændring af skovloven), godkendelsesprocesser (fx loft over sagsbehandlingstider i klagenævn og øget vejledningsindsats vedr. miljøvurderinger) og nabohensyn (fx større kompensation til naboer til solcelleanlæg).

Det følger dertil af *Det politiske grundlag for firkløverregeringen*, at regeringens vision er, at Danmark er

selvforsynende med grøn, billig og sikker energi. Regeringen vil derfor blandt andet arbejde for større gavn af den grønne omstilling lokalt og sikre udbygningen af vedvarende energi på land ved følgende tiltag:

- Modeller, hvor berørte borgere i lokalsamfund kan belønnes i form af medejerskab.
- Mere inddragelse og større økonomiske incitamenter, og hvor kommuner der tager ansvar for udbygning af vedvarende energi, belønnes med en bonus, der kan understøtte velfærden lokalt.
- Undersøge, om selskabsskatten fra de virksomheder, der producerer grøn strøm, i større omfang kan tilfalde de kommuner, hvor anlægget er placeret. Initiativerne skal bidrage til yderligere opsætning af vedvarende energi på land.

Regeringen vil derudover udbrede brugen af solceller på tage i de store byer.

1.2.7: Biomasse

Regeringen har i *Det politiske grundlag for firkløverregeringen* tilkendegivet at ville fremlægge en plan med ambition om at udfase brugen af importeret biomasse så hurtigt, som det er forsvarligt. Planen skal bl.a. tage højde for effekten for det samlede energisystem og muligheden for at fremme geotermi.

1.3: Status på dansk forsyning

1.3.1: Elnet

Danmark har historisk haft elnet nok. Energinet har dog i stigende grad konstateret, at kapaciteten er tæt på at være brugt op flere steder, og efterspørgslen efter nettilslutning vokser hurtigere, end den planlagte udbygning kan følge med. Det er en udfordring for virksomheder, der ønsker at elektrificere, og dermed for den grønne klimahandling. Den gennemførte akutplan (jf. afsnit 1.2.1) giver dog mulighed for, at den knappe kapacitet kan prioriteres efter politisk bestemte kategorier. Ligeledes er der gennemført tiltag, der skal sikre hurtigere netudbygning, ligesom der vil være et fortsat fokus på nye tiltag rettet mod hurtigere udbygning og mere effektiv udnyttelse af elnettet.

Inden akutplanen blev gennemført, indførte Energinet i starten af marts 2026 en midlertidig pause for nye nettilslutningsaftaler som følge af kraftige stigninger i efterspørgslen på nettilslutning fra store elforbrugere og producenter over en flerårig periode, men særligt i 2025. Ved udløbet af pausen primo juni 2026 indførte Energinet en ny tilslutningsmodel, hvor større projekter behandles i puljer og vurderes efter skærpede krav til bl.a. modenhed, fremdrift og netvenlighed.

Tempoet i udbygningen af elnettet er de seneste år sat op, både hos netvirksomhederne og Energinet. Energinet forventer, at det samlede investeringsniveau i eltransmission i perioden 2026-2029 vil udgøre 57 mia. kr. Energinets projektportefølje har i 2025 og 1. halvår 2026 fortsat været ramt af forsinkelser. Der ses dog i 1. halvår 2026 et lavere antal udskydelser af projekternes tidsplaner i forhold til tendensen i 2025, og der er generel fremgang i rettidigheden. Ved udgangen af 2. kvartal 2026 er andelen af elprojekter, der er idriftsat rettidigt, 40 pct.

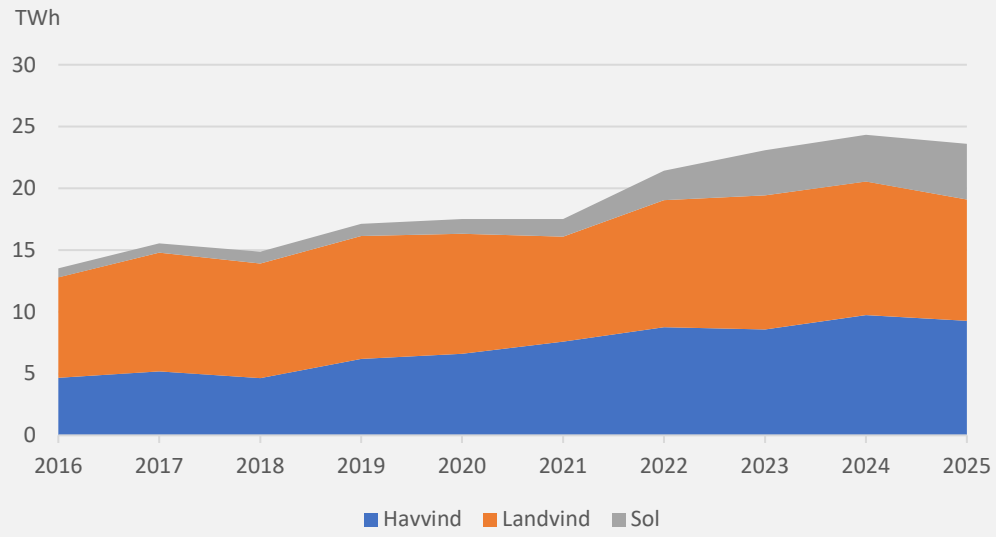
1.3.2: Vedvarende energi – sol og vind

I 2025 viser månedsstatistik for elforsyning, at elproduktionen fra danske vindmøller og solceller havde en samlet elproduktion på 23,6 TWh, *jf. figur 3*.

Elproduktion fra solceller var i 2024 3,8 TWh, hvilket var marginalt højere end i 2023. Elproduktion fra danske solcelleanlæg i 2025 var 4,5 TWh, hvilket var en markant stigning i forhold til 2024 og svarer til det årlige elforbrug for ca. 1 mio. danske husstande, idet det antages, at en husstands årlige elforbrug er ca. 4,5 MWh.

Der er i dag opstillet ca. 2,6 GW havvind i Danmark. Elproduktion fra havvindenergi udgjorde i 2025 i alt ca. 9,3 TWh, hvilket svarer til det årlige elforbrug for ca. 2,1 mio. danske husstande. Danske vindmøller på land producerede i 2025 9,8 TWh, hvilket svarer til det årlige elforbrug for ca. 2,2 mio. danske husstande.

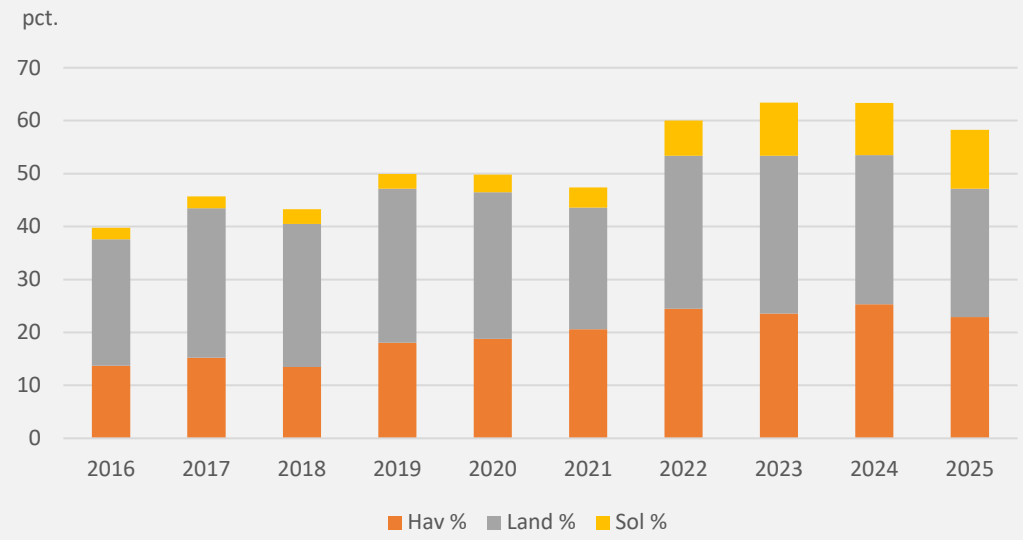
Figur 3
Elproduktion fra vindkraft og solenergi, 2016-2025.

Anm.: Energinet tager forbehold for, at 2025-data kan blive justeret frem til den endelige energistatistik for 2025 som udgives 7. oktober 2026.
Kilde: Energistyrelsens månedsstatistik

Den marginalt faldende elproduktion fra land- og havvind resulterede i, at vind- og solenergi i 2025 tilsammen udgjorde en mindre andel af den samlede danske elforsyning end i de sidste tre år, *jf. figur 4*. I 2024 udgjorde el fra de tre energikilder tilsammen 63,3 pct. af det samlede danske elforbrug, hvorimod de tilsammen udgjorde 58,3 pct. i 2025. I 2025 udgjorde solenergi 11,1 pct. point, mens landvind udgjorde 24,2 pct. point, og havvind udgjorde 22,9 pct. point.

Figur 4
Vindkraft og solenergis andel af den samlede danske elforsyning, 2016-2025

Anm.: Energinet tager forbehold for, at 2025-data kan blive justeret frem til 2026.
Kilde: Energistyrelsens månedsstatistik

1.3.3: Biomasse

Biomasse i form af faste biobrændsler som træpiller, træflis og halm står for godt halvdelen af den vedvarende energi, som bruges i Danmark, og har erstattet kul i el- og varmesektoren. På baggrund af *Klimastatus og -fremskrivning 2026* skønnes det, at forbruget af træbiomasse til el og fjernvarme eksklusive affaldsforbrænding vil reduceres med ca. 50 pct. frem mod 2035 sammenlignet med 2025.

Med *Klimaaftale for energi og industri mv. 2020* blev der truffet beslutning om at stille lovkrav om bæredygtighed af træbiomasse til energi samt krav til dokumentation og verifikation. De konkrete krav blev aftalt mellem partierne i en opfølgende aftale af oktober 2020 og går længere end EU's krav fra VEII-direktivet. Kravene trådte i kraft 30. juni 2021 og understøtter, at brugen af træbiomasse til el og varme er så bæredygtig som mulig under hensyn til forsyningssikkerheden.

Som resultat af den aftalebestemte evaluering af bæredygtighedskravene i 2024 samt behov for implementering af VEIII-direktivet blev der fra maj 2025 skærpet en række bæredygtighedskrav, de danske særkrav blev fastholdt og anlægsgrænsen for, hvornår værker omfattes af kravene, blev sænket yderligere.

1.3.4: Gas

I 2025 var det samlede danske gasforbrug 89 PJ, jf. den foreløbige energistatistik for 2025. Dermed er forbruget faldet med ca. 8 pct. i forhold til det gennemsnitlige årlige danske gasforbrug i perioden 2020-2024.

Danmark har en stor produktion af biogas, hvilket stiller Danmark bedre end en række andre EU-lande i forhold til at sikre en grøn forsyning til det danske gasforbrug. I takt med at det skønnes, at det samlede danske forbrug af ledningsgas falder og biogasproduktionen stiger, skønnes andelen af biogas i det danske gassystem at øges. Biogas tilført gassystemet udgjorde i 2025 ca. 40 pct. af det samlede danske ledningsgasforbrug. Biogasproduktionen bidrager dermed til dansk gasforsyning, herunder da gasforsyningskrisen i 2022 var på sit højeste.

Med *Det politiske grundlag for firkløverregeringen* vil regeringen gøre Danmark mere robust og mindre sårbar i en verden med flere krige og svingende priser og sikre danskerne stabil energi. Regeringen vil derfor arbejde for at indfri ambitionen om 100 pct. grøn gas i 2030 og fortsætte omstillingen væk fra olie- og gasfyr med det mål, at der i 2035 ikke er boliger, der opvarmes med naturgas og olie. Regeringen vil fremlægge en model i løbet af 2026, der viser vejen til, at der hurtigt sker væsentlige konverteringer. Udfasningen skal ske med øje for de socioøkonomiske og geografiske balancer, og i områder, hvor udfasning på grund af bl.a. særlige lokale forhold er udfordret eller omkostningstung, skal der udarbejdes konkrete og realistiske planer.

Det bemærkes dertil, at Evida i forbindelse med *Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022* blev pålagt at lave en kortlægning af områder, hvor det vurderes hensigtsmæssigt at nedlukke dele af gasinfrastrukturen i distributionssystemet. Dette skal blandt andet ske under hensyntagen til visse gasforbrugende virksomheder. Siden er Europa-Parlamentet og Rådet 13. juni 2024 blevet enige om brint- og gasmarkedspakkens udformning, og dermed er der fælleseuropæiske rammer for tilpasning af gasdistributionssystemet i tilfælde af fx faldende efterspørgsel. Brint- og gasmarkedspakken skal implementeres ved lov i medlemsstaterne i 2026, og regeringen har derfor 7. oktober 2026 fremsat *L 14 Forslag til lov om ændring af lov om gasforsyning (Gennemførelse af EU's brint- og gasmarkedspakke)*.

1.3.5: Udbygning af grøn varme

Den danske varmeforsyning består i dag hovedsageligt af fjernvarme, som kan produceres med flere forskellige varmekilder, herunder grønne varmekilder som fx biomasse, biogent affald, varmepumper, overskudsvarme, sol samt geotermi. Udover fjernvarme opvarmes de danske bygninger bl.a. af individuelle varmepumper og elpaneler samt olie-, gas- og træpillefyr.

Gennem årene er der indgået en række politiske aftaler, som bl.a. har til hensigt at udfase brugen af fossile brændsler i varmesektoren. Med bl.a. *Klimaaftale om energi og industri mv. 2020*, *Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022*, *Aftale om Inflationshjælp 2023* og *Aftale om deludmøntning af Grøn Fond 2024* er der vedtaget en række tiltag, som tilskynder til udfasning af olie- og gasfyr i særligt husholdningernes opvarmning. Disse inkluderer bl.a.:

- Tilskudspuljer: Der har i perioden 2020-2026 været afsat knap 6 mia. kr. til 5 tilskudspuljer til bl.a. udfasning af olie- og gasfyr i husholdningernes opvarmning. Senest er det besluttet at lave et strakstilskud til udfasning af olie- og gasfyr baseret på eksisterende instrumenter. Der er tilført 530 mio. kr. til eksisterende puljer i 2026. Det fremgår af *Det politiske grundlag for firkløverregeringen 2026*, at strakstilskuddet skal afløses af et nyt tilskudssystem, der særligt skal målrettes husstande med lave ejendomsværdier eller andre situationer, hvor det fx pga. en lav indkomst er svært at finansiere omstillingen.
- Planlægningsindsats: Kommunerne er varmeplan- og godkendelsesmyndighed og har derfor ansvaret for planlægningen af varmeforsyningen i kommunen. For at fremskynde udfasningen af gas til boligopvarmning og sætte fart på udrulningen af fjernvarme blev der i 2022 indgået en aftale med Kommunernes Landsforening, KL, om fremskyndet planlægning for udfasning af gas til opvarmning og klar besked til borgerne. Siden aftalen har næsten alle kommuner udarbejdet varmeplaner, og mange borgere har fået klar besked. Jf. *Det politiske grundlag for firkløverregeringen* skal der følges op på varmeplanerne igen i samarbejde med kommunerne.

Dertil blev prisloftet på overskudsvarme (jf. afsnit 1.2.3) ophævet 1. juli 2025 mhp. at skabe en højere grad af fleksibilitet og færre barrierer for fjernvarmevirksomheder til at investere i udnyttelse af overskudsvarme.

Derudover arbejdes der også med øget forbrugerbeskyttelse. Det skyldes bl.a., at der er en stor variation i fjernvarmepriserne på tværs af fjernvarmeselskaber. Derfor er der pba. *Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022* indført et forbrugerprisloft på fjernvarme. Forbrugerprisloftet har til hensigt at øge gennemsigtigheden i fjernvarmepriserne. Forbrugerprisloftet giver også fjernvarmekunder, som over en periode har høje forbrugerpriser sammenlignet med omkostningerne til en individuel varmepumpe, bedre mulighed for at vælge en anden varmekilde ved at fjerne forbrugerbindinger. Prisloftet blev vedtaget ved lov 19. december 2024 og trådte i kraft 1. januar 2025.

Tal fra det statslige gasdistributionsselskab Evida viser, at antallet af private gaskunder faldt med knap 22.000 i 2025. Medio 2026 havde Evida ca. 249.000 tilbageværende private gaskunder. I august 2025 blev der, som opfølgning på kommunernes planlægningsindsats, offentliggjort en statusrapport for udrulning af grøn varme.

1.4: Danskernes energiforbrug

1.4.1: Husholdninger

Danske husholdninger stod i 2024 for 30 pct. af det samlede endelige energiforbrug. Ca. 82 pct. af husholdningernes energiforbrug var energi til opvarmning. Omkring 70 pct. af de danske husholdninger blev opvarmet af fjernvarme. De resterende fik dækket deres varmebehov ved andre varmeløsninger, herunder særligt elbaserede varmepumper samt olie-, gas- og træpillefyr. Derudover gik ca. 18 pct. af husholdningernes energiforbrug til anvendelsen af en række el-apparater til bl.a. belysning, vask og rengøring, madlavning og madopbevaring samt til underholdning.

1.4.2: Erhverv

Virksomheder anvendte i 2024 omkring 27 pct. af det samlede endelige energiforbrug. Mange virksomheder anvender energi til belysning, opvarmning, apparater mm., men særligt i fremstillingserhvervene, hvor der produceres varer og halvfabrikata, og i bygge- og anlægssektoren, hvor der opføres bygninger og vejanlæg, anvendes der også energi til energiintensive processer. Derfor ligger en stor del af erhvervslivets energiforbrug hos en lille andel af danske virksomheder, der arbejder med energiintensive processer.

1.4.3: Det offentlige

Det samlede energiforbrug i offentlig service udgjorde i 2024 ca. 4 pct. af Danmarks endelige energiforbrug. Energiforbruget til offentlig service omfatter primært belysning, opvarmning og apparater.

1.4.4: Landbrug, skovbrug, gartneri og fiskeri

Det samlede energiforbrug i landbrug, skovbrug og fiskeri udgjorde i 2024 ca. 5 pct. af Danmarks endelige energiforbrug. Landbrug, skovbrug og fiskeri er præget af et stort olieforbrug til maskiner.

1.4.5: Transport

Det samlede energiforbrug i transportsektoren udgjorde i 2024 ca. 28 pct. af Danmarks endelige energiforbrug. Transportsektoren omfatter al transport på offentlige veje, jernbaner, forsvarets transport samt indenrigsluftfart og -skibsfart. Vejtransport udgjorde i 2024 91 pct. af det samlede energiforbrug i transportsektoren, hvilket omfatter biler, lastbiler, varevogne, busser mm. I vejtransport udgør benzin og diesel i dag ca. 87 pct. af det samlede forbrug, og el og VE-brændstoffer udgør ca. 7 pct. Den skønnede omstilling til bl.a. elbiler og ellastbiler i *Klimastatus og -fremskrivning 2026* indebærer relativt store energibesparelser, idet transportsektorens samlede energiforbrug skønnes at falde fra 147 PJ i 2024 til 98 PJ i 2030. Transportsektorens andel af det endelige energiforbrug skønnes derfor at falde markant fremover. Salget af elbiler udgjorde i 2025 84 pct. af det samlede salg og skønnes med *Klimastatus og -fremskrivning 2026* at udgøre ca. 94 pct. i 2030, hvorfor elforbruget skønnes at udgøre en stigende andel i takt med udfasningen af konventionelle biler.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at der skal *"indføres en passagerafgift på krydstogtsskibe, og at privatfly skal omfattes af passagerafgiften"*. Det fremgår ligeledes af regeringsgrundlaget, at regeringen vil *"Følge op på afrapporteringen fra den nedsatte ekspertgruppe for en omlægning af bilafgifterne, når ekspertgruppen har fremlagt deres anbefalinger i 2. halvår 2026. Målet er, at bilafgifterne fremover understøtter den grønne omstilling, sikrer et stabilt provenu og tager højde for de samfundsøkonomiske og fordelingsmæssige konsekvenser"*. Det fremgår desuden, at *"Når ekspertgruppen om omlægning af bilafgifter har afrapporteret, anmodes den om yderligere at komme med anbefalinger til, hvordan der kan ske en hurtigere elektrificering af lastbiler, varebiler mv., samt reducere trængsel."*

Kap. 2: Energiforskning- og udvikling

Fortsat forskning, udvikling, demonstration og produktion af energiteknologier er afgørende for at lykkes med den grønne omstilling. Med *Aftaler om forskning og innovation 2026-2029* fra november 2025 blev der samlet set prioriteret 3,1 mia. kr. til grøn forskning på det statslige forskningsbudget for 2026, herunder til bl.a. de fire grønne missioner inden for PtX, CCUS, landbrug og cirkulær økonomi samt det Energiteknologiske Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP). Med aftalen videreføres også målet om at afsætte mindst 2,7 mia. kr. (2026-pl) årligt i grønne forskningsmidler på det statslige forskningsbudget frem mod 2030.

Der blev i 2021 etableret otte lokale erhvervsfyrtårne, som har til formål at fremtidssikre danske styrkepositioner med udgangspunkt i lokale erhvervspotentialer, heraf fire erhvervsfyrtårne med fokus på energiteknologier; erhvervsfyrtårnet for CCUS i Nordjylland, erhvervsfyrtårnet for vandteknologi i Midtjylland, erhvervsfyrtårnet for grøn energi og sektorkobling i Sydjylland, og erhvervsfyrtårnet for Bornholm som knudepunkt for udvikling, test og demonstration af grøn energi. Erhvervsfyrtårnene understøtter forsknings- og udviklingsprojekter inden for deres respektive teknologiområder i de pågældende regioner gennem bl.a. matchmaking, videnspredning og innovationssamarbejde, samt tilskud til etablering, tilpasning eller udvidelse af TDU-faciliteter.

Ud over nationale midler til forskning, udvikling og demonstration af energiteknologi hjemtager danske aktører også midler fra EU's programmer Horizon Europe og EU Innovation Fund. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet etablerede i 2023 et såkaldt Hjemtagningssekretariat og rejsehold i Energistyrelsen, der i perioden 2023-2026 understøtter virksomheder med ansøgninger til især EU Innovation Fund. I november 2025 blev tre danske projekter udvalgt til at indgå aftale om støtte til nye innovative klima- og energiteknologier via EU's Innovationsfond 2024. Projekterne vil få i alt 203 mio. euro i støtte – svarende til 1,3 mia. kr. Der blev i 2026 indsendt 25 danske ansøgninger til 2025 Net-Zero Technologies Call under EU Innovation Fund, hvor bevilling bliver afgjort forventeligt i november 2026.

Dertil er der gennem Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) afsat 636 mio. kr. i EU-midler frem mod 2027 til projekter i Nord- og Sydjylland, der har til formål at afbøde negative konsekvenser af omstillingen til en klimaneutral økonomi, herunder projekter inden for PtX, pyrolyse og CCS.

I 2025 har to centrale teknologier været under udvikling: PtX og CCS. Nedenfor beskrives nærmere, hvordan udviklingen har været i 2025 for disse teknologier, hvor regeringen og Folketinget har indgået en række aftaler.

2.1: Udvalgte teknologier

2.1.1: PtX

PtX-teknologi gør det muligt at producere brændstoffer og kemikalier, der kan erstatte fossile produkter i en række svært eller dyrt omstillelige sektorer som fx søfart, luftfart og dele af industrien. Den daværende regering og et bredt flertal i Folketinget blev derfor med *Aftale om udvikling og fremme af brint og grønne brændstoffer* af 15. marts 2022 enige om at afholde Danmarkshistoriens første PtX-produktionsudbud på 1,4 mia. kr. (2026-priser) mhp. at understøtte opskaleringen af PtX-produktion i Danmark. Der blev fundet fem vinderprojekter, der tilsammen vil tilvejebringe en elektrolysekapacitet på 209 MW.

Danmark indgik i 2023 en aftale med Tyskland om understøttelse af grænseoverskridende brintinfrastruktur. Som opfølgning herpå indgik en daværende regering og et bredt flertal i Folketinget *Aftale om mulighed for etablering af brintinfrastruktur* i 2023 og *Aftale om økonomiske rammevilkår for brintinfrastruktur* i 2024. Som opfølgning på aftalerne indgik den daværende regering og et bredt flertal i Folketinget *Aftale om*

brintinfrastruktur til Tyskland: Muliggørelse af Syvtallet af 6. februar 2025. Dertil er der gennemført en række initiativer fra EU, bl.a. Fit for 55 og REPowerEU, der har til formål at skabe efterspørgsel efter PtX-produkter. Fra 2025 indførte FuelEU Maritime-forordningen et CO_2e-fortrængningskrav i skibsfarten på 2 pct. stigende til 80 pct. i 2050. Anvendelse af PtX-brændstoffer tæller dobbelt mod opfyldelse af CO_2e-fortrængningskravet frem mod 2034, hvilket bidrager til yderligere at øge incitamentet til at anvende PtX-brændstoffer i søfarten. Fra 2025 indførte ReFUelEU Aviation-forordningen et gradvist stigende iblandingskrav i luftfarten på 2 pct. stigende til 70 pct. i 2050, herunder et underkrav til bl.a. PtX-brændstoffer på 1,2 pct. fra 2030 stigende til 35 pct. i 2050.

Dertil stiller VEIII-direktivet krav om iblanding af 5,5 pct. avancerede biobrændstoffer og PtX-brændstoffer i transportsektoren i 2030, hvoraf PtX-brændstoffer skal udgøre minimum 1 pct.-point. Derudover har regeringen afsat ca. 1,3 mia. kr. i 2024 og 2025 til den grønne investeringsordning, som giver mulighed for støtte til virksomheder, som vil etablere nye eller udvide eksisterende produktionsfaciliteter inden for vindteknologi og elektrolysatorer samt underkomponenter og kritiske råstoffer hertil. I 2024 blev der givet tilsagn om støtte på ca. 634 mio. kr. til i alt fem projekter.

2.1.2: CCS

Det følger af CCS-strategien, som et bredt flertal af Folketingets partier står bag, at Danmark skal blive en europæisk CO_2-lagringshub med henblik på at bidrage til indfrielsen af både danske og europæiske klimamål. Det følger samtidig af strategien, at CCS skal udrulles på markedsvilkår gennem økonomiske incitamenter. Indtil sparede afgifter og kvoter udgør tilstrækkeligt incitament, er der imidlertid behov for støtte.

Der er derfor etableret tre støttepuljer, som skal understøtte udviklingen af fuldskala CCS-værdikæder i Danmark: CCUS-puljen, NECCS-puljen og CCS-puljen. Der blev i 2023 indgået kontrakt om økonomisk støtte på ca. 8 mia. kr. over 20 år til Danmarks første fuldskalaprojekt under CCUS-puljen, hvor der skal fanges og lagres 0,43 mio. ton CO_2 årligt. Projektet forventes idriftsat i 2026.

I april 2024 blev udbuddet af NECCS-puljen, der er forbeholdt fangst og lagring af CO_2 fra biogene kilder med henblik på negative udledninger, afgjort. Energistyrelsen tildelte kontrakt til tre selskaber. Den mængde negative CO_2-udledninger, som selskaberne tilsammen skal levere årligt, svarer til CO_2-reduktioner på 0,16 mio. ton i perioden fra 2026 til og med 2032. De første mængder er nu lagret i den danske del af Nordsøen.

CCS-puljen åbnede 9. oktober 2024, og Energistyrelsen tildelte i maj 2026 kontrakt, der gælder fangst, transport og lagring af 1,25 mio. ton CO_2 årligt fra 2030. På baggrund af de tre puljer skønnes det, at CCS samlet set vil reducere de danske CO_2-udledninger med ca. 1,8 mio. ton i 2030 og med ca. 1,7 mio. ton i 2035.

Som led i udviklingen af danske CCS-værdikæder ved at blive etableret både fangst-, transport- og lagringsprojekter: For så vidt angår lagring, har Greensand-projektet i det udtjente Nini-felt fået Danmarks første CO_2-lagringstilladelse og forventes at kunne lagre CO_2 fra 2026. Lagringsprojekterne Bifrost, Dagny, Gimle, Greenstore, Ruby og CO_2 Storage Kalundborg er desuden under udvikling og forventes ligeledes at kunne bidrage til den fremtidige udrulning af CCS i Danmark. Derudover er der udviklet en række transportløsninger, herunder lastbils-, skibs- og havnefaciliteter. Udrulningen af CCS i Danmark er således godt undervejs, men det fulde potentiale for CCS i Danmark er ikke indfriet endnu.

Kap. 3: Europæisk forsyningssikkerhed

Energiforsyningssituationen i EU vurderes for nuværende at være stabil. Europa er de seneste år lykkedes med at diversificere energiforsyningen og reducere energiimporten fra særligt Rusland. I december 2025 nåede EU-landene og Europa-Parlamentet til enighed om at stoppe importen af russisk rørledningsgas og LNG senest i efteråret 2027.

Energiforsyningssituationen afhænger af en række forskellige faktorer, herunder vejrforhold og geopolitiske hændelser. Derudover er det centralt for energiforsyningssikkerheden, at det europæiske marked fungerer. Marginal prisfastsætning skaber et incitament til at reducere forbruget, for at reducere konsekvenserne af høje gaspriser. Derudover sikrer markedet, at energi flyder derhen, hvor betalingsvilligheden er størst, hvilket styrker den europæiske forsyningssikkerhed. For at Danmark og resten af EU er bedst muligt rustet fremadrettet, er det vigtigt fortsat at sikre fremdrift i den grønne omstilling, udbygning af det europæiske forsyningsnet, diversificering af energiforsyning og energireducerende foranstaltninger for dermed at styrke EU's energiuafhængighed.

3.1: Gaslagre i Europa

EU's veludviklede gasinfrastruktur understøtter generelt høj gasforsyningskapacitet og handel med gas mellem de europæiske lande. I praksis betyder det, at den danske forsyningssikkerhed i dag er tæt forbundet til forsyningssikkerheden i EU. I tilfælde af knaphed i gasforsyningen til EU vil det også kunne påvirke forsyningssikkerheden i Danmark. I forhold til gaslagerkapacitet er Tyskland, Frankrig, Italien og Holland de lande med størst lagerkapacitet, mens et land som Sverige kun har lagerkapacitet svarende til 2-3 dages forbrug. Andre medlemslande, som Finland og Irland, har ikke deres egne lagerfaciliteter, men har oplagringsaftaler med andre medlemsstater. Gaslagrene er en del af det integrerede europæiske gasmarked, og styrker således gasforsyningssikkerheden i hele EU.

Fyldning af gaslagre spiller en stor rolle i opretholdelse af gasforsyningssikkerheden. Der fyldes normalt gas på lagrene i sommerperioden, hvor priserne er lavere, og der trækkes gas ud i løbet af vinteren, hvor gasforbruget til opvarmning er højest. Fyldning af gaslagre har dermed til hensigt at holde gaspriserne forholdsvis stabile over året. Der er dog de seneste par år set en ændring i vinter/sommer-prisforholdet bl.a. pga. øget import af flydende gas (LNG) til Europa, der kan aftages fleksibelt, hvilket har mindsket prisernes sæsonudsving. Det danske gassystem har to underjordiske gaslagre, som indeholder nødforsyningsgas og kommerciel gas. Nødforsyningsgas kan kun anvendes i de meget sjældne og meget kritiske situationer, hvor der erklæres såkaldt "*Emergency*". Den resterende del af lagerkapaciteten udbydes til markedsaktørerne på kommercielle vilkår, hvor markedsaktørerne ejer den gas, de fylder på lageret.

For at styrke gasforsyningssikkerheden vedtog EU's medlemsstater og Europa-Parlamentet i juni 2022 en forordning med krav til fyldningen af gaslagrene. Forordningen fastsætter, at underjordiske gaslagre på medlemsstaternes område skal fyldes op til mindst 90 pct. før de efterfølgende vinterperioder. I september 2025 trådte en revideret EU-forordning i kraft, som med en række justeringer forlænger den gældende gaslagerforordning frem til udgangen af 2027 dog med mulighed for en vis fleksibilitet. For at bidrage til at øge gaslagerfyldningen igangsatte Energistyrelsen i september 2026 et udbud af en lagerforpligtelse til gaslagerfyldning, der har medført, at markedsaktører har forpligtet sig til at opretholde en gaslagerfyldning på 75,4 pct. frem til 15. november. Danmark har i 2026 opfyldt EU's mål for gaslagerfyldning, da der mellem 1. oktober og 1. november er opnået en fyldning på mere end 75 pct., hvilket er tilstrækkeligt iht. forordningens fleksibilitets muligheder. Energistyrelsen afholdt ligeledes i 2025 et udbud, som resulterede i, at de danske gaslagre nåede en fyldning på 63,3 pct. Dette opfyldte ikke EU's mål for gaslagerfyldning i

2025, men det førte ikke til retslige skridt mod Danmark. Forud for vinteren 2025-2026 var EU's lagre ca. 83 pct. fyldt samlet set.

I 2025 var Norge og USA de største leverandører af gas til Europa. Norge tegnede sig for ca. 31 pct. af al gasimport til EU, mens gasimporten fra USA og Rusland udgjorde hhv. ca. 26 pct. og ca. 13 pct. Yderligere leverandører omfatter bl.a. de nordafrikanske lande (ca. 13 pct.).

3.2: Danmarks forsyningssikkerhed

Danmarks myndigheder og energisektor er godt rustet. Elforsyningen understøttes af elproduktion fra flere forskellige energikilder, hvor udbygningen af vedvarende energi udgør et centralt bidrag. Dertil er Danmarks elforbindelser til udlandet vigtige for balancen i det danske elsystem samt muliggør indpasning af yderligere vedvarende energi fra solkraft og vindkraft. Danmarks gasforsyning består primært af danskproduceret biogas, dansk nordsøgas og norsk nordsøgas. I 2025 nåde Tyra-platformen i fuld drift efter en nedlukning i 2019. Den danske nordsøgasproduktion kombineret med biogasproduktionen skønnes i dag og i de kommende år at være højere end forbruget frem til udløbet af de eksisterende tilladelser, hvilket betyder, at Danmark skønnes at være nettoeksportør af gas. Fsva. Danmarks olieforsyning har Danmark en egenproduktion af råolie i Nordsøen og dertil to raffinaderier, der bl.a. producerer diesel, benzin og flybrændstof. Danmark er imidlertid ikke selvforsynende med olie i dag, idet der importeres mere råolie end summen af olieprodukter, som Danmark forbruger, opgjort som energimængder. Derudover har Danmark gaslagerkapacitet, som spiller en vigtig rolle ift. forsyningssikkerheden.

Situationen i Mellemøsten og en de facto lukning af Hormuzstrædet skabte i 2026 en global forsyningsafbrydelse fsva. olie, der hæmmer de globale forsyningskæder og øger de globale oliepriser. Ifølge Det Internationale Energiagentur (IEA) eksporteres normalvis 20 pct. af den globale LNG gennem strædet, hvorfor den globale gasforsyning er presset, hvilket også har medført øgede gaspriser.

I februar 2026 anmodede Det Internationale Energiagentur (IEA) på baggrund af situationen i Mellemøsten medlemslandene, herunder Danmark, om at tilslutte sig en frivillig kollektiv frigivelse af samlet set 400 mio. tønder olie fra medlemslandenes olieberedskabslagre. På baggrund af Energistyrelsens faglige vurdering besluttede tidligere klima-, energi- og forsyningsminister i marts, at Danmark ville frigive ca. 1,2 mio. tønder (ca. 200.000 m^3) løbende over en periode på op til 90 dage. Danmark frigav på den baggrund først 40.000 m^3 olie (5.000 m^3 flybrændstof, 25.000 m^3 diesel og 10.000 m^3 benzin) 13. marts via Danske Olieberedskabslagre (FDO), der holder 70 pct. af den danske beredskabsolie. Dernæst igangsatte FDO 19. maj anden frigivelse af 66.000 m^3 olie (10.000 m^3 benzin, 10.000 m^3 flybrændstof og 46.000 m^3 diesel). Som led i frigivelsen 19. maj blev de kommercielle virksomheders lagringspligt desuden midlertidigt nedsat svarende til 28.000 m^3 olie frem til 1. juli. FDO har i august frigivet de resterende 66.000 m^3 olie (10.000 m^3 benzin, 10.000 m^3 flybrændstof og 46.000 m^3 diesel), hvormed Danmark har levet op til sit bidrag til aktionen på 200.000 m^3.

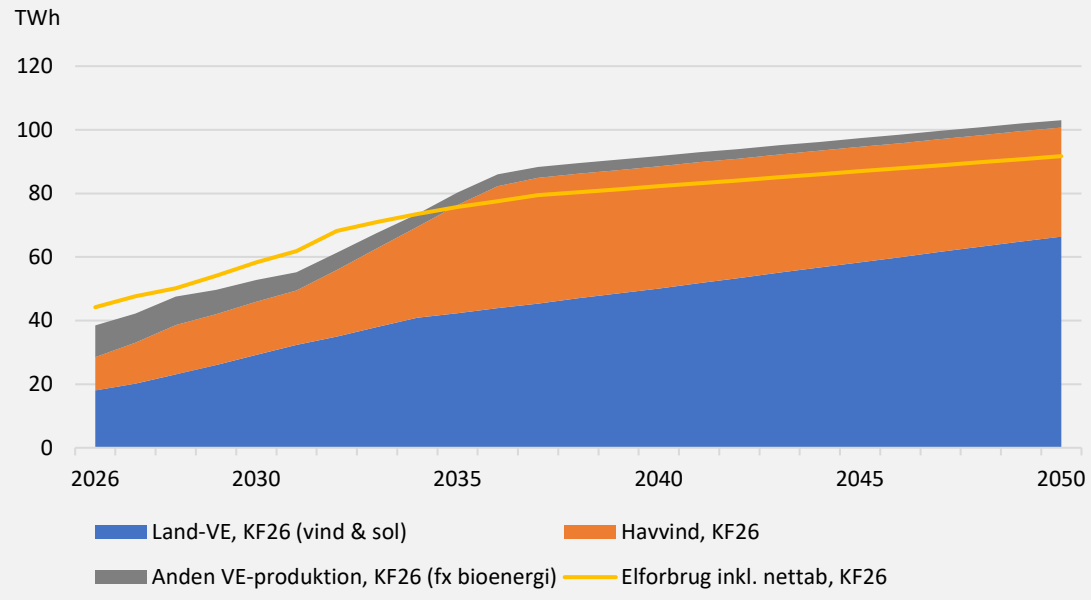
Kap. 4: Forventninger til energi- og forsyningsområdet

Danmark og resten af Europa oplever en stigende efterspørgsel efter energi, og de seneste års geopolitiske udviklinger har understreget vigtigheden i at opretholde en høj europæisk forsyningssikkerhed. Danmark kan spille en central rolle i at gøre Europa fri af import af energi fra ustabile regimer, særligt gennem udbygning af havvind i Nordsøen og Energiø Bornholm, som kan bidrage med store mængder grøn strøm til både danske og europæiske forbrugere. Dette kan fx ske via direkte forbindelser til udlandet fra havvindmølleparker placeret i dansk farvand, og via udlandsforbindelser i hybridprojekter, der forbinder det danske elnet med elnettene i udlandet. Herudover kan Danmark styrke den europæiske energisikkerhed gennem produktion af grøn brint og etableringen brintinfrastruktur til Tyskland.

4.1: Grøn energi

Elproduktionen fra vedvarende energi skønnes til ca. 53 TWh i 2030, mens elforbruget skønnes til ca. 58 TWh *jf. figur 5*. Af den skønnede elproduktion fra vedvarende energi kommer ca. 31 pct. (16 TWh) fra havvind i 2030.

Figur 5
Skønnet elforbrug og -produktion (Klimastatus og -fremskrivning 2026 (KF), 20260-2050.

Anm.: Elforbruget fra Klimastatus og -fremskrivning (KF) 2026 er inkl. nettab. Energiø Bornholm indgår med 3 GW, da figuren opgør elproduktion på dansk territorum. Der kan dog maks tilgå 1,2 GW til Danmark fra Energiø Bornholm grundet interkonnektorernes kapacitet og resterende elproduktion er dermed eksport til Tyskland jf. *Aftale om den økonomiske ramme for Energiø Bornholm* af 3. februar 2026.
Kilde: Klimastatus og -fremskrivning 2026

Danmark har i dag 17 etablerede havvindmølleparker med en samlet kapacitet på ca. 2,6 GW. Herudover er der 1 GW havvind under etablering i form af Thor Havvindmøllepark, som forventes fuldt idriftsat i 2027.

Havvindmølleparken fik d. 26. januar 2025 tildelt elproduktionstilladelse, som gælder i 30 år fra det tidspunkt, hvor havvindmølleparken idriftsættes. I oktober 2022 udstedte Energistyrelsen en etableringstilladelse til Frederikshavn Havvindmøllepark på 72 MW og i november 2024 udstedte Energistyrelsen en etableringstilladelse til Lillebælt Syd Vindmøllepark på 165 MW og Jammerland Bugt Havvindmøllepark på 240 MW. Mens Thor Havvindmøllepark er under opførelse og allerede leverer grøn strøm ind til elnettet, er etableringen af åben dør-parkerne endnu ikke igangsat af projektejerne.

Energistyrelsen offentliggjorde i 2025 udbud af tre nye havvindmølleparker – to i Nordsøen og én ved Hesselø i Kattegat. Energistyrelsen offentliggjorde i august 2026, at Vattenfall Vindkraft A/S har vundet udbuddene af havvindmølleparkerne Holmsland (tidligere Nordsøen Midt) og Hesselø. De to parker har etableringsfrist i 2032. Havvindmølleparken Nordsøen Syd har budfrist i efteråret 2028 og etableringsfrist i 2034. De tre havvindmølleparker har en samlet minimumskapacitet på 2,8 GW.

Aftale om de økonomiske rammer for Energiø Bornholm af 3. februar 2026 fastlagde de økonomiske rammer for den danske del af Energiø Bornholm-projektet. Projektet omfatter en handelsforbindelse mellem Sjælland og Bornholm samt en handelsforbindelse mellem Bornholm og Tyskland på henholdsvis 1,2 GW og 2 GW. Aftalen omfatter desuden elteknisk udstyr og havvindmølleparker med en samlet kapacitet på mindst 3 GW. Aftalen skitserer en tidsplan med forventet idriftsættelse i perioden 2034-2036, dog med usikkerhed om tidsplanen og risiko for forsinkelser.

4.1.1: Grøn brint og grønne brændstoffer

Et bredt politisk flertal har siden 2022 indgået flere politiske aftaler med ønske om at udvikle og fremme brint og grønne brændstoffer i Danmark. Aftalerne skal understøtte etableringen af PtX-anlæg og produktionen af brint baseret på strøm fra vedvarende energikilder til gavn for den grønne omstilling og Europas forsyningssikkerhed. Brintinfrastruktur er i denne henseende afgørende, og derfor har den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og et bredt flertal i Folketinget 6. februar 2025 indgået *Aftale om brintinfrastruktur til Tyskland: Muliggørelse af Syvtallet.*

Derudover har den daværende regering, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten indgået en aftale om *Grøn luftfart i Danmark* i 2023, herunder en pulje til en grøn indenrigsrute fra 2025, en pulje til helt grøn indenrigsluftfart i 2030 samt en pulje til generel grøn omstilling af luftfarten. Grøn indenrigsrute blev udbudt i 2025 og åbnede i 2026 på ruten mellem Aalborg og København i perioden 2026-2027, hvor der gives støtte til at flyve med minimum 40 pct. grønt flybrændstof. Der udestår stillingtagen til udmøntning af øvrige puljer.

Det fremgår af *Det politiske grundlag for firkløverregeringen 2026*, at regeringen vil arbejde for, at fremtidens fly flyver på grønne PtX-brændstoffer produceret i Danmark, samt at *"(...) Det bør afsøges, om der kan laves syntetisk brændstof i Danmark, hvilket kan understøtte og øge uafhængighed af fossile brændstoffer, også for forsvaret."*

4.1.2: Sikkerheden af kritisk infrastruktur

Sikring og opretholdelse af en stabil energiforsyning er vigtig for samfundets virke. Det gælder både energiinfrastruktur på land og i havet. I energisektoren varetages sikkerheden bl.a. i form af beredskabsplanlægning, regulering samt tilsyn med virksomheder og anlæg, der har kritisk betydning for energiforsyningen.

I marts 2025 trådte Lov om styrket beredskab i energisektoren i kraft. Loven implementerer CER-direktivet (Critical Entities Resilience) og NIS2-direktivet (Network and Information Systems) i energisektoren samt en række supplerende krav. Med loven følger implementering af tiltag vedr. organisatorisk beredskab, fysisk sikring og cybersikkerhed, der lovgivningsmæssigt hæver beredskabet og modstandsdygtigheden i energisektoren.

Hvor der tidligere kun var krav til dele af el- og gassektoren, dækker lovgivningen nu i alt ca. 450 små og store virksomheder i energisektoren, der har betydning for forsyningen i el-, gas-, olie-, fjernvarme-,

fjernkøling- og brintsektoren. Det er bl.a. fjernvarmeselskaber over en vis størrelse og større operatører af ladestandere, som er nogle af de virksomhedstyper, der nu skal udarbejde beredskabsplaner og indføre en række sikkerhedsforanstaltninger.

Det er første gang siden hhv. 2007 og 2017, at der implementeres væsentlige ændringer for hhv. det almene beredskab og it-beredskabet i energisektoren.

Hertil fremgår det af regeringsgrundlaget, at regeringen vil *"Udarbejde en analyse af raffinaderikapacitet"*.

På EU-niveau er der tilsvarende vedtaget regler, der adresserer sikkerheden i de teknologier og digitale produkter, som indgår i energisektoren. Cyber Resilience Act fastsætter cybersikkerhedskrav til produkter med digitale elementer, herunder krav til håndtering af sårbarheder og rapportering af alvorlige hændelser. Reglerne finder hovedsageligt anvendelse fra december 2027, mens enkelte bestemmelser finder anvendelse fra 2026.

Der er på europæisk niveau samtidig øget fokus på risici i forsyningskæderne for energiteknologier. Net-Zero Industry Act indeholder bl.a. bestemmelser, der skal styrke den europæiske produktionskapacitet for strategiske net-zero-teknologier og i visse sammenhænge tage hensyn til forsynings- og modstandsdygtighedsrisici. Kommissionen har desuden øget fokus på cybersikkerheds- og leverandørrisici forbundet med bl.a. digitale komponenter og teknologier, der indgår i energiinfrastrukturen.

4.1.3: Planlægningsmål for elforsyningssikkerheden

Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter hvert år et planlægningsmål for elforsyningssikkerhed 10 år frem. I 2026 er planlægningsmålet fastsat til 38 afbrudsminutter for 2035. Det svarer til en elforsyningssikkerhed på 99,993 pct.

Der skønnes stigende risiko for udfordringer med at opretholde balancen mellem elforbrug og elproduktion samt import i elsystemet, dvs. udfordringer med effekttilstrækkeligheden. Dette er bl.a. på grund af udfasningen af regulerbar, termisk kapacitet, et stigende elforbrug til elektrificering samt større andel af vejrafhængig elproduktion fra VE. Effekttilstrækkeligheden skønnes at kunne blive udfordret efter 2030. For at understøtte en mulig håndtering af udfordringen er der bl.a. blevet indført en lovhjemmel med lov nr. 1768 af 29. december 2025, der muliggør, at der kan indføres en kapacitetsmekanisme. En kapacitetsmekanisme er overordnet set støtte til elkapacitet med henblik på at understøtte effekttilstrækkeligheden.

Derudover fremgår det af regeringsgrundlaget, at regeringen vil udarbejde en strategi for effekttilstrækkelighed, som skal sikre, at forsyningssikkerheden i Danmark fortsat er høj. Det skal bidrage til, at danskerne også i fremtiden har adgang til strøm, når samfundet elektrificeres, og elproduktionen i højere grad baseres på vind og sol.

4.2: Forventninger til den europæiske forsyningssituation

EU's forsyningssituation har i 2025 været stabil, men pga. EU's afhængighed af import af energi, især olie og gas, fra tredjelande, er der på EU-niveau fokus på at holde forsyningssikkerheden stabil, særligt op til vintersæsonerne. EU's energipolitik er derfor fortsat præget af landenes fælles bestræbelser på at sikre uafhængighed af russisk energi, sikre Europas forsyningssikkerhed, konkurrenceevne, sikkerhed og indsatsen for at reducere CO_2-udledninger. Fokus har bl.a. været på udbygning af vedvarende energi og andre rene energiformer, energibesparelser, fremme diversificering af gasforsyningen samt fremme udfasningen af russisk olie og gas, bl.a. med vedtagelse af REPowerEU-forordningen, der indfører et forbud mod al import af russisk gas ved udgangen af 2027. Samtidig har EU øget importen af LNG markant for at dække den efterspørgsel, som import af russisk ledningsgas tidligere har dækket. Som følge heraf spiller LNG i dag en langt større rolle for Europas gasforsyningssikkerhed, end den tidligere har gjort. Udviklingen i 2026, herunder situationen i Mellemøsten og den efterfølgende forsyningsafbrydelse for LNG gennem Hormuzstrædet, har efterfølgende understreget Europas sårbarhed over for globale forsyningsforstyrrelser og behovet for en mere robust og diversificeret energiforsyning. Europa-Kommissionen vil fremadrettet bl.a.

have fokus på at sikre energi, der er til at betale for husholdningerne og virksomhederne, øge produktionen af ren energi, styrke den europæiske energiinfrastruktur og udvikle et modstandsdygtigt, sammenkoblet og sikkert energisystem.

4.2.1: EU's gaslagre

Forordningen om gaslagring blev vedtaget i 2022, hvor energikrisen var på sit højeste, for at sikre tilstrækkelig gasforsyning igennem vinteren til europæiske husholdninger og virksomheder. Forordningen fastsætter, at de underjordiske gaslagre på medlemsstaternes område skal fyldes op til mindst 90 pct. før begyndelsen af de følgende vinterperioder. Forordningens bestemmelser om lagerfyldningsmål og delmål udløb ved udgangen af 2025. I september 2025 trådte en revideret forordning i kraft, som med en række justeringer forlænger den gældende gaslagerforordning frem til udgangen af 2027. En central ændring i den reviderede forordning er, at der gives større fleksibilitet til at afvige fra målet på 90 pct., så længe en række betingelser er opfyldt. Europa-Kommissionen forventes i Q4 2026 at præsentere en forsyningssikkerhedspakke, der bl.a. indeholder en revision af gaslagerforordningen.

Situationen i Mellemøsten og den efterfølgende forsyningsafbrydelse for LNG gennem Hormuzstrædet har medvirket til, at det globale gasmarked har været under pres. Før konflikten blev knap 20 pct. af den globale LNG-forsyning transporteret gennem strædet, og afbrydelsen medførte derfor et markant forsyningschok, hvilket bidrog til stigende gaspriser og betydelig volatilitet på de globale gasmarkeder. Øget LNG-produktion fra bl.a. Nordamerika og Afrika har dog delvist opvejet de lavere leverancer fra regionen og dermed dæmpet presset på den globale forsyning. I lyset af situationen i Mellemøsten er det alt andet lige blevet dyrere og mere besværligt at sikre en tilstrækkelig gaslagerfyldning i EU for vinteren 2026/2027.

4.2.2: EU's konkurrenceevne

Afhængighed af tredjelande kan medføre økonomiske omkostninger og bl.a. udfordre adgangen til strategisk vigtige materialer og råstoffer, som er nødvendige for EU's grønne omstilling. Hvis Danmark og Europa i fremtiden skal undgå at være sårbare på kritiske områder, er det vigtigt at understøtte europæisk forsyningssikkerhed og sikre EU's rolle i udviklingen, udbygningen og produktionen af grønne teknologier.

Målet med EU's industripolitik er at styrke Europas industrielle base og strategiske værdikæder og dermed EU's konkurrenceevne, modstandsdygtighed og økonomiske sikkerhed samt reducere kritiske afhængigheder af tredjelande. Samtidig skal industripolitikken understøtte den grønne omstilling og EU's klimamål. Som reaktion på den øgede globale konkurrence præsenterede Europa-Kommissionen 26. februar 2025 meddelelsen om en aftale om ren industri (Clean Industrial Deal). I meddelelsen præsenterede Europa-Kommissionen, hvordan Kommissionen agter at forbedre europæiske industriers konkurrenceevne ved at fremme industriens grønne omstilling, udbrede grønne teknologier og fremme grønne investeringer. Europa-Kommissionen ønsker i den forbindelse at bringe konkurrenceevne, industriens grønne omstilling og EU's klimamål under en samlet vækststrategi. Der er dog forskellige opfattelser af, hvordan hensynene bedst vægtes, da politikker der understøtter nogle hensyn kan påvirke andre hensyn negativt.

Sammen med aftalen om ren industri lancerede Europa-Kommissionen også en supplerende handlingsplan om prismæssigt overkommelig energi, der udgør køreplanen for energiområdet de kommende år. Den skal sætte retning for, hvordan EU kan sikre energi, der er til at betale for industrien og husholdningerne. Som opfølgning herpå præsenterede Kommissionen 10. december 2025 en infrastrukturpakke (Grids Package), der bl.a. indeholdt to lovforslag til at styrke udbygningen af infrastruktur og sikre hurtigere tilladelsesprocesser for både infrastruktur og energiproduktion. Som led i den bredere udvikling af EU's klima- og industripolitik præsenterede Europa-Kommissionen i juli 2026 en revision af EU's kvotehandelssystem (ETS), der udgør et centralt markedsbaseret klima- og industripolitisk værktøj til at understøtte en omkostningseffektiv reduktion af drivhusgasudledningerne og skabe stabile rammer for investeringer i dekarbonisering og grønne teknologier. ETS-forslaget er det første af de tilpasninger af EU's klima- og energiregulering, der skal bidrage til at implementere EU's klimamål for 2040 om en reduktion af drivhusgasudledningerne på 90 pct. Europa-Kommissionen har samtidig fremlagt en

elektrificeringshandlingsplan med et indikativt mål om, at el skal udgøre 46 pct. af EU's endelige energiforbrug i 2040.

Kommissionen har generelt fokus på at styrke EU’s konkurrenceevne og industrielle kapacitet indenfor bestemte brancher, herunder ift. grønne energiteknologier, gennem en række nye forslag. Et eksempel herpå er Industrial Accelerator Act (IAA), som blev fremsat i marts 2026.